

**RADA
EURÓPSKEJ ÚNIE**

**V Bruseli 13. januára 2006 (02.02)
(OR. en)**

5319/06

**PESC 31
CODUN 4
COARM 5**

SPRIEVODNÁ POZNÁMKA

Od:	Sekretariát
Komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	13066/05 PESC 833 CODUN 19 COARM 38
Predmet:	Stratégia EÚ na boj proti nedovolenému hromadeniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície a nedovolenému obchodovaniu s nimi

Delegáciám v prílohe zasielame stratégiu EÚ na boj proti nedovolenému hromadeniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície a nedovolenému obchodovaniu s nimi, ktorú prijala Európska rada na svojom zasadnutí 15. a 16. decembra 2005.

Stratégia EÚ na boj proti nedovolenému hromadeniu
ľahkých a ručných zbraní a ich munície a nedovolenému obchodovaniu s nimi

Úvod

1. Akčný program Organizácie Spojených národov na prevenciu a odstraňovanie nedovoleného obchodovania s ľahkými a ručnými zbraňami a boj proti nemu vo všetkých jeho aspektoch, ktorý bol prijatý 20. júla 2001, potvrdzuje potrebu komplementárnosti pri jeho vykonávaní na svetovej, regionálnej a vnútroštátnej úrovni. EÚ chce túto nevyhnutnú komplementárnosť zohľadniť vytvorením stratégie boja proti hromadeniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície a nedovolenému obchodovaniu s nimi.
2. Ako už hlavy štátov a predsedovia vlád konštatovali v Európskej bezpečnostnej stratégii (EBS), ktorú prijali 13. decembra 2003, v prostredí po studenej vojne, ktoré sa vyznačuje stále otvorenejšími hranicami, sú vnútorné a vonkajšie aspekty bezpečnosti nerozlučne späté. Stratégia v tomto novom kontexte sformulovala päť kľúčových výziev pre EÚ: terorizmus, šírenie zbraní hromadného ničenia, regionálne konflikty, zlyhanie štátu a organizovaný zločin.
3. Následky nedovolenej výroby, presunu a obehu ľahkých a ručných zbraní, ako aj ich nadmerné hromadenie a nekontrolované šírenie sú ťažiskom štyroch z týchto piatich výziev. Ľahké a ručné zbrane prispievajú k šíreniu terorizmu a organizovaného zločinu a významnou mierou sa podieľajú na vzniku a šírení konfliktov, ako aj rozklade štátnych štruktúr. Európska stratégia zdôrazňuje, že tieto konflikty, v ktorých boli ľahké a ručné zbrane hlavným nástrojom, si od roku 1990 vyžiadali životy takmer štyroch miliónov osôb a viac ako osemnásť miliónov osôb prinútili opustiť svoje domovy alebo krajiny.
4. S cieľom čeliť hrozbám, ktoré určila, sa európska stratégia zasadzuje za aktívnejšiu, jednotnejšiu a schopnejšiu Európu. Uznáva, že žiadna z týchto hrozieb nie je čisto vojenského charakteru a nemožno proti nim bojovať iba vojenskými prostriedkami: proti každej je potrebné použiť kombináciu prostriedkov. Stratégia zvýraznila potrebu odpovede, ktorá spája všetky nástroje a politiky, ktorými EÚ disponuje, v zosúladenom postupe proti rozmanitým aspektom týchto výziev.

5. Európska rada v tejto súvislosti v decembri 2003 prijala stratégiu proti šíreniu zbraní hromadného ničenia. Cieľom tejto stratégie je vypracovanie osobitného postupu pre ľahké a ručné zbrane, aby sa rovnakým spôsobom vytvoril integrovaný prístup a komplexný akčný plán boja proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami a ich muníciou.
6. Vymedzenie ľahkých a ručných zbraní pre túto európsku stratégiu je vymedzenie podľa prílohy k jednotnej akcii Rady z 12. júla 2002 (2002/589/SZBP) o príspevku Európskej únie k boju proti destabilizačnému kumulovaniu a šíreniu ľahkých a ručných zbraní.

I. DESTABILIZAČNÉ HROMADENIE A ŠÍRENIE ĽAHKÝCH A RUČNÝCH ZBRANÍ JE NARASTAJÚCOU HROZBOU PRE MIER, BEZPEČNOSŤ A ROZVOJ

„Bezpečnosť je nevyhnutnou podmienkou rozvoja. Konflikty neničia len infraštruktúry vrátane sociálnych infraštruktúr, ale podporujú aj trestnú činnosť, odrádzajú investície a znemožňujú normálnu hospodársku činnosť. Niektoré krajiny a regióny sú v kolobehu konfliktov, neistoty a chudoby.“ (EBS)

- I.A. Pôvod a následky nedovoleného šírenia ľahkých a ručných zbraní: hlavný faktor nestability štátov, dedičstvo studenej vojny.

7. Zvyšujúci sa prístup neštátnych účastníkov k zásobám ľahkých a ručných zbraní, ktoré pochádzajú väčšinou z čias studenej vojny, zmenil charakter a trvanie konfliktov.
8. Organizácia Spojených národov odhaduje počet ľahkých zbraní, ktoré sú vo svete v obeh, na 600 miliónov. Ľahké a ručné zbrane sú ročne zodpovedné za takmer 500 000 mŕtvych, z toho 300 000 v rámci ozbrojených konfliktov. Zo 49 hlavných konfliktov v deväťdesiatych rokoch sa 47 viedlo hlavne s ľahkými a ručnými zbraňami.

9. „Pretrvávajúce konflikty“, ktoré podporuje nedovolené šírenie ľahkých a ručných zbraní, stierajú hranicu medzi ozbrojenými konfliktmi a zločinom. Súčasné vnútorné konflikty nespôsobuje ani tak úsilie o vojenské a politické výhody, ako úplné zrušenie štátov, tajná dohoda bojujúcich strán alebo prístup niektorých skupín k prírodným zdrojom a k obchodovaniu s nimi alebo ku kontrole obchodu s drogami. Nemožno ich viac považovať za krátke prerušenia priebehu rozvoja. Početné súčasné vojny sú dlhodobým fenoménom. Početné krajiny po skončení konfliktu neustále opakovane upadajú do vojny a sociálneho násillia.
10. Sledované ciele sú často krátkodobé a zamerané na zisk, zatiaľ čo prostriedky použité na ich dosiahnutie pripomínajú „totálnu vojnu“. Tieto nové vojny nevedú armády, ale oportunistické ozbrojené skupiny bez vojenskej disciplíny, často zodpovedné za vážne porušovanie humanitárneho práva a ľudských práv civilného obyvateľstva, osobitne žien a detí.
11. Nástrojmi týchto nových vojen sú oveľa častejšie ľahké a ručné zbrane ako ťažké zbrane. Nadbytočné zásoby zbraní a munície najmä z čias studenej vojny sú ľahko prístupné civilnému obyvateľstvu, zločincovi, teroristovi a bojovníkovi. Okrem humanitárnych následkov sú dobre zdokumentované aj následky na rozvoj dotknutých krajín: oslabenie štátnych štruktúr, vysídlenie osôb, zrušenie zdravotníckych a vzdelávacích služieb, upadajúca hospodárska činnosť, obmedzené vládne zdroje, šírenie pandémie, poškodenie sociálnej štruktúry a z dlhodobého hľadiska zníženie alebo stiahnutie rozvojovej pomoci.
- I.B. Tento vývoj sa týka najmä subsaharskej Afriky a je hlavným faktorom brzdiacim rozvoj.

12. Tento fenomén sa týka najviac oslabených krajín a regiónov: niektorých častí Latinskej Ameriky, strednej a východnej Ázie, Balkánu a Blízkeho východu. Afrika však zostáva kontinentom, ktorý je najviac postihnutý vnútornými konfliktmi znásobenými destabilizačným prílivom ľahkých a ručných zbraní. Narastajúci počet mierových operácií (UNAMSIL, UNMIL, UNOCI, MONUC, UNMEE, ONUB, UNMIS a AUmis) a znásobenie počtu embárg Organizácie Spojených národov na tomto kontinente (Libéria, Somálsko, východná časť KDR, nevládne sily Sierry Leone a Rwandy, Pobrežie Slonoviny, región Dárfúru v Sudáne) dostatočne ilustrujú závažnosť hrozby, ktorú pre africké krajiny predstavuje nedovolené hromadenie a šírenie ľahkých a ručných zbraní.
13. Problém presunu ľahkých a ručných zbraní do subsaharskej Afriky nemožno oddeliť od otázky zdrojov tohto presunu. Bezpečnostná rada v tejto súvislosti v januári 2004 vyzvala krajiny, ktoré vyvážajú zbrane, aby prejavili vysokú úroveň zodpovednosti pri transakciách ľahkých a ručných zbraní do nestabilných oblastí. Činnosť Únie v oblasti odzbrojovania, najmä v Afrike, bola až doteraz reaktívneho charakteru a spočívala najmä na účasti na viacerých programoch odzbrojovania, demobilizácie a reintegrácie (ODR) po skončení konfliktov, ako aj na účasti na reforme bezpečnostného sektora, na ktoré finančne prispieva najmä prostredníctvom Európskeho rozvojového fondu (ERF).
14. Táto reaktívna stratégia je potrebná, ale musí sa doplniť o preventívnu činnosť proti nelegálnej ponuke a dopytu, ako aj kontrole vývozu konvenčných zbraní. Je potrebné venovať sa najmä otázke rozsiahlych zásob ľahkých a ručných zbraní vo východnej a juhovýchodnej Európe, ako aj otázke spôsobov a prostriedkov ich šírenia na africkom kontinente (nedovolené sprostredkovanie a doprava). Podľa správ Organizácie Spojených národov od konca deväťdesiatych rokov narastajúci počet ľahkých a ručných zbraní šírených v Afrike pochádza zo zásob v strednej, východnej a juhovýchodnej Európe. Zodpovedajúcim spôsobom narastá účasť podnikov a podnikateľov, ktorí pochádzajú zo strednej a východnej Európy alebo tam majú sídlo, na nedovolenom sprostredkovaní a doprave ľahkých a ručných zbraní. Okrem toho sa napriek zásobám výroba v niektorých priemyselných centrách zdedených z minulosti nezastavila, pretože ich uzavretie by malo na miestnej úrovni vážne sociálno-ekonomické následky a ich konverzia by si vyžadovala veľké investície, ktoré sa nie vždy zhodujú s jednoduchou hospodárskou logikou.

I.C. Naliehavá povinnosť EÚ konať:

15. Vzhľadom na tieto hrozby by mala stratégia EÚ o ľahkých a ručných zbraniach na tieto hrozby reagovať, zosúladiť bezpečnostnú a rozvojovú politiku EÚ a plne využiť prostriedky dostupné na multilaterálnej a regionálnej úrovni, v rámci Európskej únie a v jej bilaterálnych vzťahoch na vypracovanie akčného plánu, ktorý:
- a) podporí účinný multilateralizmus v záujme vytvorenia medzinárodných a regionálnych mechanizmov a mechanizmov v rámci EÚ a jej členských štátov proti ponuke a destabilizačnému šíreniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície. Únia musí posilniť politiky a činnosti kontroly vývozu v koordinácii so svojimi partnermi;
 - b) vyhovie žiadostiam štátov, ktoré chcú znížiť svoje nadbytočné zásoby ľahkých a ručných zbraní a ich munície, či už v rámci politiky znižovania zásob alebo účasťou na operáciách odzbrojenia, demobilizácie a reintegrácie (ODR);
 - c) podporí konverziu niektorých priemyselných centier, ktoré vo východnej a juhovýchodnej Európe vyrábajú lacné ľahké a ručné zbrane;
 - d) umožní vykonávanie opatrení proti základným faktorom, ktoré podporujú nelegálny dopyt po ľahkých a ručných zbraniach. Únia sa musí zaoberať základnými príčinami nestability okrem iného tým, že zintenzívni svoje úsilie v oblasti riešenia politických konfliktov, rozvojovej pomoci, znižovania chudoby a presadzovania ľudských práv;
 - e) podporí posilňovanie účinného právneho štátu v ešte nestabilných krajinách, aby sa obmedzila tendencia miestneho obyvateľstva zabezpečiť svoju vlastnú obranu a držať na tento účel množstvo ľahkých a ručných zbraní, ktorých prítomnosť spôsobuje, že sa krízy stávajú kolobehom násilia a represálií, ktorý nemožno v slabom štáte kontrolovať.

II. EURÓPSKY ARZENÁL OPATRENÍ: CIELE A PROSTRIEDKY

„Regionálne konflikty vyžadujú politické riešenia, ale v období po konflikte môžu byť potrebné vojenské prostriedky a účinná polícia. Hospodárske nástroje umožňujú obnovu a civilné krízové riadenie pomáha obnoviť civilnú vládu. Európska únia je mimoriadne dobre vybavená na reagovanie na situácie s rozmanitými aspektmi.“ (EBS)

CIELE

16. Európska únia už v roku 2002 prijala jednotnú akciu (2002/589/SZBP) s cieľom čeliť tejto hrozbe a začala na tomto základe osobitné akcie v Afrike, Ázii, Latinskej Amerike a na Balkáne. Únia v rámci tejto akcie stanovila tri globálne ciele:
 - bojovať proti destabilizačnému hromadeniu a šíreniu ručných zbraní a prispieť k jeho ukončeniu;
 - prispieť k zníženiu existujúcich zásob týchto zbraní a ich munície na úroveň, ktorá zodpovedá legitímnym bezpečnostnými potrebám krajín;
 - pomôcť vyriešiť problémy spôsobené týmito nadmernými zásobami.
17. Ciele a zásady uvedené v tejto jednotnej akcii, ktoré sa týkajú okrem iného kontrol vývozu, dovozu a výroby zbraní, zostávajú naďalej v platnosti. V súčasnosti je však potrebné túto akciu doplniť s cieľom:
 - rozvíjať globálny a jednotný prístup, ktorý združuje všetky páky, ktoré má Európska únia k dispozícii, a ktorý sa zakladá na konštatovaní uvedenom v EBS, že bezpečnosť ľudí a ľudský rozvoj sú vzájomne prepojené;
 - rozvíjať nové postupy v rámci akcie Únie, aby sa pokryli všetky rozmery tohto fenoménu, tak preventívna činnosť, ako aj reagovanie;
 - stanoviť geografické priority na základe akcií v rámci SZBP a EBOP.

PROSTRIEDKY

18. Európska únia disponuje jedinečnými prostriedkami na riešenie tejto hrozby. Únia je vďaka svojej schopnosti využiť kompletnú škálu civilných a vojenských nástrojov na riadenie kríz, riadenie situácií po skončení konfliktu alebo príspevanie k rekonštrukcii schopná poskytnúť globálne riešenie.
19. Únia má k dispozícii civilné a vojenské kapacity členských štátov, ktoré je schopná účinne využiť vďaka nástrojom SZBP a EBOP. Môže tiež konať na základe dohôd o partnerstve a spolupráci s významnými svetovými regiónmi, ktoré pokrývajú politickú, rozvojovú a obchodnú oblasť. Má k dispozícii významné prostriedky pre činnosť na území Únie prostredníctvom koordinačných nástrojov, akými sú Europol a Eurojust. K týmto prostriedkom Únie a Spoločenstva sa pripájajú prostriedky členských štátov, ako aj činnosti rozličných multilaterálnych účastníkov, s ktorými Únia spolupracuje.

Vonkajšie činnosti: nástroje k dispozícii

Podpora účinného multilateralizmu, ako aj príslušných regionálnych iniciatív (najmä subsaharskej Afriky, Balkánu a bývalého Sovietskeho zväzu).

Civilné operácie krízového riadenia na riešenie vnútorných konfliktov alebo napätia na hraniciach a obnovu bezpečnosti prostredníctvom vzdelávacích, poradných, pomocných alebo konzultačných činností.

Vojenské operácie krízového riadenia, ktoré umožňujú zavedenie hraničných kontrol, rozmiestnenie mierových alebo stabilizačných síl alebo prispievajú k odzbrojeniu.

Iné diplomatické nástroje Únie: vo všeobecnosti možno zmobilizovať všetky nástroje SZBP, aby prispeli k činnosti Únie v oblasti ľahkých a ručných zbraní (osobní zástupcovia, osobitný zástupca, politické vyhlásenia, technická podpora, demarše a štruktúrované dialógy, ad-hoc semináre o kontrolách vývozu). Osobitná pozornosť sa musí venovať koordinácii akcií Únie s jej hlavnými partnermi (transatlantický dialóg, Rusko, Čína, Japonsko, Kanada, politika susedstva, dialóg EÚ – Afrika, barcelonský proces, regionálne fórum ASEAN, dialóg EÚ – Latinská Amerika a Karibik).

Dohody o partnerstve a spolupráci s tretími krajinami: podobne, ako je to v prípade iných hrozieb (nešírenie zbraní, terorizmus, organizovaný zločin, atď.), by sa mal ako súčasť integrovaného prístupu k vonkajšej činnosti Únie využiť politický dialóg ustanovený týmito dohodami aj na presadzovanie jej cieľov v boji proti nedovolenému šíreniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície.

Rozvojové programy a programy pomoci financované ERF (Európsky rozvojový fond) v rámci spolupráce ES – AKT a prostredníctvom programov, ktoré obsahujú časť venovanú ľahkým a ručným zbraňam a ich munícií.

Vnútorne činnosti:

Mechanizmy policajnej, colnej a justičnej spolupráce, najmä Europol a Eurojust, ale tiež rozvíjanie možností posilnenej spolupráce medzi vnútroštátnymi systémami členských štátov.

Európsky kontrolný systém a vnútroštátne kontrolné systémy citlivých vývozov, ktoré môžu poslúžiť ako vzor pre tretie krajiny (kódex správania, mechanizmy kontroly vývozu).

III. AKČNÝ PLÁN

„Výzvou súčasnosti je spojiť rôzne nástroje a prostriedky: európske programy pomoci a Európsky rozvojový fond, vojenské a civilné kapacity členských štátov a iné nástroje. Všetky môžu mať vplyv na našu bezpečnosť a na bezpečnosť tretích krajín. Bezpečnosť je prvou podmienkou rozvoja.“
(EBS).

20. Z dôvodu neustáleho vývoja problematiky boja proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami je potrebné, aby tento akčný plán zostal flexibilný a schopný prispôbiť sa vývoju medzinárodného bezpečnostného kontextu. Jeho vykonávanie sa bude neustále monitorovať. Každých šesť mesiacov sa pravidelne preskúma a zaktualizuje na základe priebežnej správy predsedníctva o jeho vykonávaní. Uplatní rozhodnutia prijaté v jednotnej akcii Rady z 12. júla 2002 (2002/589/SZBP) a v prípade potreby ich doplní.

- a) Účinný multilateralizmus s cieľom rozvíjať svetové, regionálne a vnútroštátne mechanizmy proti ponuke a destabilizačnému šíreniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície.

Na medzinárodnej úrovni

- Usilovať sa o vykonanie Akčného programu Organizácie Spojených národov na prevenciu a odstraňovanie nedovoleného obchodovania s ľahkými a ručnými zbraňami a boj proti nemu vo všetkých jeho aspektoch.
- Podporiť prijatie právne záväzného medzinárodného nástroja o sledovaní a označovaní ľahkých a ručných zbraní a ich munície.
- Podporiť v roku 2006 vytvorenie skupiny expertov v sprostredkovaní v rámci akčného programu Organizácie Spojených národov.
- Podporiť ratifikáciu protokolu proti nedovolenej výrobe strelných zbraní a obchodovaniu s nimi, aby urýchlene nadobudol účinnosť a na úrovni Európskej únie k nemu prijať právny nástroj.
- Pokúsiť sa u vyvážajúcich krajín o konsenzus, aby sa ručné zbrane dodávali iba vládam (priamo alebo prostredníctvom subjektov s riadnou licenciou, ktoré sú v zastúpení vlád oprávnené obstarávať zbrane) v súlade s príslušnými regionálnymi a medzinárodnými kritériami pre obmedzenie vývozu zbraní.
- Posilniť a podporiť sankčné mechanizmy a systémy ich kontroly: Organizácii Spojených národov poskytnúť prostriedky na vykonávanie a sledovanie uplatňovania medzinárodných sankcií v oblasti ľahkých zbraní, ale tiež nedovoleného obchodovania so surovinami a drancovania prírodných zdrojov, ku ktorým dochádza v niektorých afrických krajinách (východná časť KDR, Somálsko, Pobrežie Slonoviny, Libéria, Sierra Leone, atď.).
- Podporiť posilnenie kontrol vývozu a kritériá kódexu správania pri vývoze zbraní okrem iného prostredníctvom pomoci tretím krajinám pri tvorbe vnútroštátnych právnych predpisov v tejto oblasti a podporou opatrení zameraných na zvýšenie transparentnosti.

- Usilovať sa o zaradenie minimálnych spoločných medzinárodných kritérií a/alebo usmernení pre kontroly prepravy ľahkých a ručných zbraní do akčného programu OSN. Na tento účel začať rokovania o tejto otázke počas prípravnej konferencie akčného programu v januári 2006 a hodnotiacej konferencie v júni 2006; usilovať sa o zaradenie noriem, ktoré získajú podporu konsenzom; podporiť mandát na ukončenie potrebných úloh.
- Podporiť úvahy a činnosť medzinárodného spoločenstva na tému cezhraničnej problematiky. Zúčastniť sa na posilnení kontroly hraníc, najmä vzdušných hraníc, v krajinách, ktorých sa týka nedovolené obchodovanie s ľahkými a ručnými zbraňami a ich muníciou (vývozcovia a dovozcovia) prostredníctvom:
 - = programov pomoci, ktoré spočívajú v poskytnutí vybavenia a pomoci pri tvorbe vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti kontroly vývozu a vzdelávania inštitúcií štátov subsaharskej Afriky;
 - = programov odbornej prípravy colných a iných úradov najmä v krajinách východnej Európy.
- Podporiť snahy o zvýšenie úlohy mierových misií schválených rezolúciou Bezpečnostnej rady v oblasti ľahkých a ručných zbraní a ich munície.

Na regionálnej úrovni

- Podporiť regionálne iniciatívy v oblasti boja proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami a ich muníciou, pričom v prvom období uprednostniť iniciatívy v subsaharskej Afrike, prostredníctvom finančnej a technickej podpory regionálnym a vnútroštátnym organizáciám povereným vykonaním príslušných regionálnych nástrojov (moratórium Hospodárskeho spoločenstva štátov západnej Afriky (ECOWAS), Dohovor z Nairobi a protokol Spoločenstva pre rozvoj južnej Afriky (SADC)) a v prípade potreby podporiť ich zmenu na právne záväzné regionálne dohovory. EÚ venuje tiež prednostnú pozornosť iným regiónom postihnutým šírením a nadmerným hromadením ľahkých a ručných zbraní, najmä v strednej a východnej Európe, ako aj v Latinskej Amerike a karibskej oblasti.

- Poskytnúť Africkej únii a regionálnym africkým organizáciám prostriedky na zabezpečenie správneho uplatnenia embárg Organizácie Spojených národov, ako aj režimov sankcií (napr. kontrola hraníc, najmä vzdušných hraníc) a mobilizovať v tomto smere špecializované medzinárodné organizácie (najmä Organizáciu pre zákaz chemických zbraní (OPCW)).
- Podporiť u partnerov EÚ príručku osvedčených postupov OBSE o ľahkých a ručných zbraňoch. Rozvíjať a koordinovať schopnosť členských štátov EÚ ponúknuť svoje vnútroštátne expertízy v tejto oblasti krajinám OBSE, ktoré o to požiadajú.
- Podporiť činnosť OBSE v oblasti boja proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami a ich muníciou a ničenia prebytočných zásob členských štátov.
- Podporiť mierové misie pri monitorovaní zbrojných embárg.

V rámci dohôd/štruktúrovaných dialógov

- Zaradiť otázky nedovoleného sprostredkovania a presunu ľahkých a ručných zbraní do programu všetkých štruktúrovaných politických dialógov EÚ s krajinami, ktoré sú významnými vývozcami ľahkých a ručných zbraní, a najmä s krajinami, ktoré majú prebytočné zásoby ľahkých a ručných zbraní z čias studenej vojny, osobitne vo východnej a juhovýchodnej Európe.
- Presnejšie zaradiť túto problematiku do akčného plánu EÚ pre Ukrajinu a Moldavsko v rámci politiky susedstva.
- Vo všeobecnosti zaradiť túto tému do politického dialógu s tretími krajinami alebo medzinárodnými, regionálnymi, alebo subregionálnymi organizáciami. Osobitná pozornosť sa musí venovať koordinácii našich činností s hlavnými partnermi Únie (transatlantický dialóg, strategické partnerstvo s Ruskom, strategický dialóg s Čínou, politika susedstva, dialóg EÚ – Afrika, barcelonský proces, regionálne fórum ASEAN, dialóg medzi EÚ a krajinami Latinskej Ameriky a krajinami karibskej oblasti).

- Vzťahy a dohody s tretími krajinami: ako v prípade iných hrozieb (nešírenie zbraní, terorizmus, organizovaný zločin, atď.) aj v rámci integrovaného prístupu k vonkajšej činnosti Únie je potrebné využiť tieto vzťahy. Mohlo by sa zvažiť vloženie klauzuly alebo záväzku o spolupráci v boji proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami a ich muníciou do všetkých dohôd s tretími krajinami.
- Podporiť u našich partnerov uplatňovanie kritérií kontroly vývozu uvedené v kódexe správania EÚ a štrukturovanú výmenu informácií o príslušných vývozných politikách do citlivých regiónov.

V rámci Únie

- Zabezpečiť vykonávanie jednotnej akcie 2002/589/SZBP.
 - Podporiť v členských štátoch vykonávanie ustanovení spoločnej pozície EÚ z roku 2003 o sprostredkovaní, ako aj zosúladené plnenie kódexu správania pri vývoze zbraní.
 - Vypracovať mechanizmy schválené členskými štátmi na výmenu informácií o sieťach nedovoleného obchodovania s ľahkými a ručnými zbraňami, najmä v rámci sledovania embárg OSN a EÚ.
 - Prostredníctvom Europolu, Eurodouanes a Eurojustu podporiť rozvoj politiky aktívneho boja proti sieťam nedovoleného obchodovania s ľahkými a ručnými zbraňami (nelegálni sprostredkovatelia a dopravcovia), ktoré využívajú vzdušný, námorný a pozemný priestor EÚ, vypracovaním mechanizmu varovania a spolupráce a umožnením policajných akcií na celoeurópskej úrovni v tejto oblasti.
- b) Účinná reakcia na hromadenie a na problémy spôsobené dostupnosťou existujúcich zásob.
- Podporiť záväzok všetkých krajín dovážať a držať ručné zbrane len pre svoje legítimne bezpečnostné potreby na úrovni primeranej legítimným potrebám sebaobrany a bezpečnosti vrátane schopnosti zúčastňovať sa na mierových operáciách Organizácie Spojených národov.

- Podporiť vytvorenie a správu vnútroštátnych súpisov zbraní legálne držaných vnútroštátnymi orgánmi a vypracovanie reštriktívnych vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré ustanovujú najmä trestné sankcie a účinnú správnu kontrolu.
- Podieľať na úsilí o zníženie prebytočných zásob ľahkých a ručných zbraní pochádzajúcich z čias studenej vojny vo východnej Európe najmä v spolupráci s organizáciami, o ktorých pomoc požiadali dotknuté štáty (NATO, OBSE).
- Pokračovať vo finančnej pomoci, ktorú EÚ poskytuje od roku 1993 v rámci operácií odzbrojenia, demobilizácie a reintegrácie (ODR), zlepšením účinnosti prostredníctvom priamej účasti európskych expertov na týchto programoch.
- Podporiť vzdelávacie programy a programy na zvýšenie povedomia verejnosti s cieľom potlačiť „kultúru násilia“.
- Vhodné opatrenia zamerané na riešenie príčin a následkov nedovoleného šírenia ľahkých a ručných zbraní na ľudský rozvoj.
- Zvýšiť úsilie EÚ zamerané na riešenie regionálnych konfliktov využitím všetkých nástrojov, ktoré má k dispozícii, najmä v rámci SZBP a EBOP.
- Začleniť do misií vojenských operácií krízového riadenia zavedenie hraničnej kontroly (alebo kontroly vzdušného, pozemného a námorného priestoru oblasti konfliktu) alebo odzbrojenie.
- Zlepšiť schopnosť Únie začať civilné operácie krízového riadenia na riešenie krízových situácií a obnovenie bezpečnosti s cieľom čeliť vnútorným konfliktom alebo napätiu na hraniciach prostredníctvom vzdelávacích, poradných, pomocných alebo konzultačných misií.

- Získať finančnú a technickú pomoc na zavedenie alebo posilnenie opatrení na budovanie dôvery a regionálnych a subregionálnych bezpečnostných štruktúr a štruktúr spolupráce. Tieto opatrenia by zahŕňali vedenie regionálnych registrov ručných zbraní a pravidelnú výmenu dostupných informácií o vývoze, dovoze, výrobe a držbe ručných zbraní a o vnútroštátnych právnych predpisoch v oblasti strelných zbraní, ako aj konzultácie medzi dotknutými stranami o vymenených informáciách.
- Pri vypracovaní rozvojových a pomocných programov s krajinami AKT zohľadniť problematiku bezpečnosti (napr. reformu bezpečnostného sektora/cezhraničnú problematiku).
- Zohľadniť problematiku ľahkých a ručných zbraní a ich munície spolu s programami obnovy po ukončení konfliktu, najmä v rámci reformy bezpečnostného sektora (RBS).

d) Zriaďiť/rozvíjať potrebné štruktúry v rámci Únie

- Posilniť schopnosti sekretariátu Rady, aby v úzkej spolupráci s Komisiou a členskými štátmi, najmä s podporou ich expertov v oblasti boja proti hromadeniu a nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami, mohol zabezpečiť jednotné uplatňovanie stratégie. Sekretariát Rady bude úzko spolupracovať so situačným centrom s cieľom podporiť zber a obeh informácií pochádzajúcich z členských štátov.
- Podporiť lepšiu horizontálnu koordináciu a lepšiu výmenu informácií a návrhov medzi geografickými a tematickými skupinami expertov (CODUN, COARM, COSCE, COTER, CONOP), aby sa vytvorila integrovaná kapacita pre tvorbu iniciatív a návrhov v oblasti boja proti nedovolenému obchodovaniu s ľahkými a ručnými zbraňami. V rovnakom duchu podporiť vertikálne pôsobenie medzi skupinami expertov a PBV.
- Zabezpečiť súlad a komplementárnosť rozhodnutí Rady v rámci SZBP a činností, ktoré v oblasti rozvojovej pomoci vykonáva Komisia, s cieľom podporiť jednotný prístup všetkých činností EÚ v oblasti ľahkých a ručných zbraní.